

til Gader eller lignende offentlig Anvendelse i Terræner, som overvejende er ubebyggede, indtil videre ikke maa bebygges eller indrettes til Brug paa anden Maade, der vil komme i Strid med den planlagte Anvendelse. Denne midlertidige Virkning, der ved Tinglæsning af Vejplanens endelige Godkendelse bliver endelig, bortfalder, saafremt Vejplanen ikke inden 1 Aar efter dens første Offentliggørelse er endelig godkendt eller er godkendt med et saadant Indhold, at dette ikke hjemler de paagældende Indskrænkninger i Raadigheden over Grundene.

Ved Terræner, som i overvejende Grad omfatter bebyggede Grunde, og ved Udvildelse af bestaaende Gader indtræder de før nævnte Indskrænkninger i Raadigheden over Grundene først, naar der i Henhold til en endelig godkendt Vejplan er taget Beslutning om Arbejdets fuldstændige eller delvise Udførelse, men da som endelige.

Spørgsmaal, om der tilkommer Grundejerne Erstatning, og da hvilken, for saavel de midlertidige som de endeligt indtraadte Indskrænkninger i Raadigheden over Grundene afgøres efter Reglerne i § 10 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København.

Den Omstændighed, at Klage maatte være forelagt Ministeriet over Kommunalbestyrelsens eller Magistratens Beslutninger, fritager ikke for at efterkomme et i Henhold til den paaklagede Beslutning givet Paalæg.

Offentliggørelsen af en af Magistraten udarbejdet eller godkendt Vej- eller Gadeplan medfører ud over de foran anførte Virkninger, at der ved senere foretagne Ekspropriationer ikke tages Hensyn til Byggeføretagender eller andre Dispositioner, der efter Offentliggørelsen iværksættes med Hensyn til de af Vej- eller Gadeplanen omfattede eller berørte Ejendomme, saafremt det ifølge samtlige Omstændigheder kan skønnes, at Dispositionen væsentlig er iværksat i den Hensigt at opnaa større Erstatning ved Ekspropriationen. Afgørelsen af, hvorvidt dette er Tilfældet træffes af Taksationskommissionen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra Københavns Magistrat har Justitsministeriet modtaget den som Bilag vedføjede Skrivelse af 14. Juni 1922, hvori Magistraten paa Kommunalbestyrelsens Vegne anmoder Ministeriet om at forelægge Rigsdagen et med Skrivelsen fulgt Forslag til Ændring af Ekspropriationsbestemmelserne i den københavnske Bygningslovs § 14. De fra Paragrafens nuværende Affattelse afvigende Bestemmelser i Forslaget svarer med enkelte uvæsentlige Afvigelser — til Dels af rent formel Natur — til forskellige Bestemmelser i §§ 16, 17 og 34 i det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1911—12 fremsatte Forslag til Bygningslov for Staden København (Rigsdagstidende 1911—12 Tillæg A. Sp. 2431 fig.), hvilket

Forslags Behandling afsluttedes med en af Landstingets Udvalg den 7. Juni 1912 afgiven Beretning (Rigsdagstidende Tillæg B. Sp. 3701 fig.).

Justitsministeriet maa ligesom Magistraten finde, at der bør ske en nærmere Udformning af Bygningslovens Ekspropriationsbestemmelser og kan med Hensyn til Begrundelsen heraf henvise til Magistratens Skrivelse. Paa to Punkter har man dog ikke ment at kunne tiltræde Forslagets Bestemmelser. For det første har man udeladt en i Magistratsforslaget som 1ste Stykke, 5te Punktum, indeholdt Bestemmelse, hvorefter der ved Taksationskommissionens Afgørelse skulde tages i Betragtning, om vedkommende Ejendom ved pas-